

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 176, folketingsåret 2003-04 (se Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 9730 samt tillæg A side 7900 og 7903).

Regeringen har den 24. januar 2006 indgået et forlig om folkeskolen med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti. Forliget indebærer bl.a. en ændret formålsparagraf for folkeskolen og sikring af kvalitet gennem test og elevplaner. Men kvaliteten sikres netop ikke gennem det indgåede folkeskoleforlig. Kvaliteten i folkeskolen sikres ved, at der skaffes gode vilkår for folkeskolen, og at der afsættes flere ressourcer, så folkeskolen bliver bedre.

I 2003 kom der nye faglige trimsmål, nye faglige krav generelt og individuelle undervisningsplaner for det enkelte barn. I 2006 kommer der flere bureaukratiske krav til folkeskolerne om bl.a. test og elevplaner. Disse tiltag betyder øgede krav til folkeskolen og dens parter: lærere, elever og forældre. Og kravene kan komme til at gå ud over kerneaktiviteten: undervisningen af børnene.

Det ville i den sammenhæng være i tråd med statsministerens konsekvensfilosofi, hvis rammerne og ressourcerne til folkeskolen var af en sådan karakter, at det var muligt for skolerne at forsøge at leve op til de øgede krav, der stilles til dem.

Behovet for minimumsrettigheder for folkeskoleeleverne skal ses i sammenhæng med de generelle nedskæringer på folkeskoleområdet. Der spares på folkeskolen i mange kommuner. Kommunerne er underlagt skattestop og vækstrammer, så elevtallets stigning følges ikke af en tilsvarende stigning i ressourcerne.

Dokumentation:

I KL's budgetredgørelse for 2006 er det dokumenteret, at udgiften pr. elev er faldet med godt 800 kr. fra regnskabet for 2002 til det oprindelige budget for 2006. Siden det oprindelige budget for 2006 er budgetterne blevet genåbnet med krav fra Finansministeriet om yderligere besparelser på 1,4 mia. kr. En del af denne ekstrabesparelse har ramt skoleområdet, så hvis

der var tal for denne ekstrabesparelse ville faldet givetvis kunne opgøres som noget større end de nævnte 800 kr. pr. elev. Besparelserne, som ifølge Danmarks Lærerforening (DLF) finder sted i op mod halvdelen af landets kommuner, giver sig udslag på mange forskellige måder.

En undersøgelse fra 2005 foretaget af DLF viser, at serviceniveauet i 75 pct. af kommunerne er uændret trods ønsker om forbedringer, mens det er forringet i 20 pct. af kommunerne og forbedret i bare 4 pct. af kommunerne.

Trods ønsker herom ændres skolebygningerne ikke til det bedre i 60 pct. af kommunerne. Trods ønsker herom er der i 80 pct. af kommunerne ikke tale om en forbedret standard af undervisningsmidler.

Ifølge KL's budgetredgørelse for 2006 giver 39 pct. af kommunerne i dag eleverne et timetal, der ligger under det vejledende.

Samtidig har klassekvotienten ikke været højere de seneste 25 år. 25 pct. af alle børn går i dag i en klasse med mellem 23 og 28 elever med forstyrrelser, umuliggørelse af undervisningsdifferentiering og lavt fagligt udbytte af undervisningen som følge, jf. »Klassekvotienten er steget de sidste 25 år«, DLF 2004 på baggrund af tal fra Undervisningsministeriet 2004.

En undersøgelse, som Enhedslisten foretog i 2004 i ti kommuner, viste, at der allerede dengang blev sparet i alle de undersøgte kommuner:

- En østjysk kommune sparede på den almindelige specialundervisning og tolærertimerne.
- En sønderjysk kommune sparede 20 pct. på undervisningsmidler og bygningsvedligeholdelse.
- I tre kommuner i Sydvestjylland gav man først med henblik på implementering af folkeskoleloven flere timer i dansk og matematik for dernæst at hente et endnu større beløb inden for samme folkeskole, som ellers skulle styrkes.
- I en kommune på Sjælland skar man 40 fuldtidsstillinger væk. Besparelser ville herudover få konsekvenser for skole-hjem-samarbejdet.
- En kommune i hovedstadsområdet nedlagde konsulentstillingen for de tosprogede elever, og der blev